

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Marcus 3, 13 - 19
Ochtenddienst
Bevestiging ambtsdragers

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Psalm 97 : 1, 3 en 5**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen : Psalm 32 : 1 en 2**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing : Marcus 3, 1 - 19**
8. **Zingen : Gezang 59 : 1 - 4 (over Christus de goede Herder) (NG 34)**
9. **Tekst : Marcus 3, 13- 19**
10. **Zingen : Psalm 135 : 1 en 11**
11. **Bevestiging ambtsdragers**
12. **Toezingen : Psalm 134 : 3**
13. **Dankzegging en voorbede**
14. **Slotzang : Gezang 133 : 1, 3 en 5 (NG 70)**
15. **Na de dienst Gezang 163 : 1 - 3**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

We mogen vandaag broeders bevestigen als ambtsdragers in de gemeente. Zij zullen waarschijnlijk niet de laatste zijn. Al zou dat wel kunnen als de Here heel snel terugkomt op onze aarde. Iets waar we altijd rekening mee moeten houden. Wat in ieder geval met zekerheid te zeggen is, is dat zij niet de eerste zijn. Nu zijn er wel kerken of geloofsgemeenschappen die vinden dat de ambten helemaal niet thuis horen in de kerk. Ambten staan de spontaniteit in de kerk in de weg. In het ergste geval staan de ambten zelfs de Heilige Geest in de weg.

Wie rustig de Bijbel leest, ziet dat de Here zelf niet zo veel problemen heeft met het verschijnsel van ambtsdragers in zijn kerk. De kerk van het Oude Testament kende de priester en de profeet. In de evangeliën wordt vermeld hoe de Here Jezus zijn officiële werk begint, nadat Hij in de rivier de Jordaan is gedoopt. Daar waar zijn Vader Hem bekend maakte als de Persoon in wie Hij zijn vreugde heeft. Daar waar de Heilige Geest in de gestalte van een duif op Hem neerdaalde en op Hem bleef. Een van de belangrijkste namen van de Here Jezus was de naam Messias, of in het Grieks: Christus. Wat Gezalfde betekent.

Zo staan we dus in een oude traditie als wij ook onze ambtsdragers hebben. In ieder geval: nog wel. Maar het wordt wel steeds moeilijker om ambtsdragers te vinden. Vandaar dat de kerkenraad daarover met u wil vergaderen aan het einde van de maand. En met het oog op die vergadering leek het me goed om de komende weken veel aandacht te besteden aan wat de Here ons in zijn Woord leert over het ambt in zijn kerk. Ik wil daar vandaag een begin mee maken.

Maar voordat ik daar mee begin, wil ik aan de jongens en meisjes vragen welke ambtsdragers wij in de kerk kennen. Dat zal voor de jongste kinderen waarschijnlijk wel een te moeilijke vraag zijn, maar ik denk dat veel oudere kinderen het antwoord wel weten. Welke ambten kennen wij in de kerk? We kennen de diakenen. Wat doen zij? Zij helpen mensen die in nood zijn. Die te weinig geld hebben, of waar de moeder ziek is en de huishouding niet door gaat. Ze bezoeken eenzame en oude mensen en moedigen ons aan om ons steentje bij te dragen. Door geld te geven of door onze handen uit de mouwen te steken.

Verder kennen we de ouderlingen. Zij moeten voor de gemeente zorgen, zoals herders voor de schapen zorgen. Zij letten erop dat niet afdwaalt van de Here Jezus en als dat wel gebeurt, spreken ze daarover. Als het nodig is, nemen ze maatregelen. Dan mag iemand bijvoorbeeld niet langer het Heilig Avondmaal vieren of zijn kind laten dopen. En ten slotte hebben we de predikanten. Hun taak is om het Woord van God bekend te maken. Door te preken of door catechisatie te geven of door bij mensen thuis over de Here te vertellen. Je zou ze de leraren van de kerk kunnen noemen. Nu zou ik jullie kunnen vragen wie het belangrijkste is: de diaken, de ouderling of de predikant? Toch is niet een van deze ambten het belangrijkste ambt in de kerk van het Nieuwe Testament. Dat is namelijk het ambt waar de preek van vanmorgen over gaat. Het ambt van de apostel.

Ik bedien u deze morgen het Woord van God over het ambt van de apostel.

We zullen daarbij letten op:

- 1. Het getal van de apostelen,**
- 2. De aanstelling van de apostelen,**
- 3. De betekenis van de apostelen.**

We zullen dus eerst letten op het getal van de apostelen. We gaan vanmorgen dus luisteren naar wat de Here in de Bijbel over de apostelen vertelt. Nu heb ik eerst een vraag voor jullie. Hoeveel apostelen zijn er? Wie van jullie denkt dat het er zeven zijn? Steek je vinger eens op. Wie denkt dat het er twaalf zijn? En wie denkt dat het er wel meer dan tachtig zijn? De laatste hebben gelijk. Het zijn er wel meer dan tachtig geweest. Nu hoeft je het niet erg te vinden als je het fout hebt, want ik denk dat heel wat vaders en moeders het ook fout hadden. Met een klein beetje nadenken en kennis van de Bijbel kan iedereen bedenken dat het er altijd meer dan twaalf moeten zijn geweest. Want nadat de Here Jezus naar de hemel was gegaan heeft ene Mattias de plaats van de gestorven Judas ingenomen. Dus toen was het twaalfstal weer compleet. En hoe spreken we vaak over Paulus? Als de apostel Paulus. Dus dat betekent dat er in ieder geval al dertien zijn.

Nu lezen we in Lucas 9 vers 1 dat de Here Jezus de twaalf bij zich roept en hun macht en gezag gaf over alle demonen en de kracht om ziekten te genezen. Daarna zond Hij hen uit om het Koninkrijk van God te verkondigen en zieken te genezen. In het begin van hoofdstuk 10 lezen we dan: Daarna stelde de Heer tweeënzeventig anderen aan, die

Hij twee aan twee voor zich uit zond naar iedere plaats waar Hij van plan was heen te gaan. Het woordje 'anderen' geeft aan dat de Here dus een tweede groep aanwijst. Een groep met dezelfde taak als de eerste twaalf. Ook zij worden op pad gestuurd. Ook zij ontvangen de macht om demonen uit te drijven in de naam van Jezus Christus. Want als de 72 terugkeren in vers 17 zijn ze vol vreugde en zeggen ze: 'Heer, zelfs de demonen onderwerpen zich aan ons bij het horen van uw naam.' Verder worden in het Nieuwe Testament Barnabas, Silas, Andronikus en Junias apostelen genoemd.

Als Paulus in 1 Korintheërs 15 schrijft over de opstanding, dan noemt hij diverse verschijningen van de Here Jezus op. In vers 5 dat de Here na zijn opstanding verschenen is aan Kefas en vervolgens aan de twaalf leerlingen. Daarna is hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders en zusters tegelijk, van wie er enkelen gestorven zijn, maar de meesten nu nog leven. Vervolgens is Hij aan Jakobus verschenen en daarna aan alle apostelen. Hier wordt wel heel duidelijk dat de groep van twaalf niet gelijk valt aan de hele groep van de apostelen. Want eerst noemt Paulus die groep van twaalf en daarna nog een keer apart de apostelen. En daarna zegt hij: 'Pas op het laatst is hij ook aan mij verschenen, aan het misbaksel dat ik was. Want ik ben de minste van de apostelen. Ik ben de naam apostel niet waard omdat ik Gods gemeente heb vervolgd.'

In deze laatste woorden wordt duidelijk dat de jonge kerk een vaste groep van apostelen heeft gekend. Dat het apostelambt een specifiek ambt is en dat Paulus de apostel is die er als laatste bij is gekomen.

Toch betekent dit niet dat we geen onderscheid moeten maken tussen de twaalf en de overige apostelen. Dat blijkt wel uit onze tekst. Zij waren de eersten onder de apostelen. Zij behoorden tot de nauwste kring van de leerlingen van de Here. Verder geeft het aantal van twaalf aan dat er aan de ene kant een nieuw tijdperk is aangebroken. Een nieuw twaalftal wordt toegevoegd aan het twaalftal stammen van Israël. Maar in het getal twaalf blijkt er geen breuk is met het verleden. Het is één geschiedenis, maar er is wel een nieuw hoofdstuk begonnen met Jezus Christus. Als Johannes ons in Openbaring 4 de hemel beschrijft, dan ziet hij vierentwintig tronen met daarop vierentwintig oudsten. Twee keer twaalf. Symbool voor de twaalf stammen uit het Oude Testament en de twaalf apostelen die Christus als eerste had uitgekozen. Wat het aantal van de apostelen aangaat, moeten we dus een getal van meer dan 80 hanteren. Waarbij de twaalf de eerste

positie innemen. Deze kennen we dan ook allemaal bij de naam en van de andere apostelen kennen we bijna niemand. Dat in de eerste plaats.

In de tweede plaats zullen we letten op de aanstelling van de apostelen. Tot nu toe hebben we meer gelet op andere verzen uit het Woord van de Here dan onze tekstverzen. Het is nu tijd om wat meer op onze tekstverzen te letten. Voorafgaand aan onze tekstverzen schreef Marcus over het werk van de Here Christus. Hoe een grote menigte zich telkens weer om de Here verzamelde. Een zo grote menigte dat Christus een boot gereed liet houden om op die boot te kunnen vluchten als de mensen Hem onder de voet dreigde te lopen. Allerlei zieken werden genezen. Ook verdreef de Here vele onreine geesten. Als deze de Here zagen, vielen ze voor Hem neer en schreeuwden: ‘Jij bent de Zoon van God!’ Maar Christus legde de boze geesten telkens weer het zwijgen op. Hij verbood hun bekend te maken wie Hij was. Je kunt je afvragen waarom de Here dat verbood. Het is toch mooi als bekend wordt Wie Hij is. Toch is dat niet zo.

Ja, het is wel mooi als de Here bekend wordt, maar als dat gebeurt door schreeuwende demonen, dan klinkt daarin een klank mee, waar de Here niet mee verbonden wil zijn. Hij wil niet dat zijn naam bekend wordt gemaakt door zijn boosaardige vijanden. Zijn naam moet in en met liefde bekend gemaakt worden. Want Hij is liefde.

Nu zien we in vers 13 de Here Jezus de berg opgaan om vervolgens al degenen tot zich te roepen op wie Hij zijn keuze had laten vallen. De mensen stonden dus lager dan de Here Jezus en uit de menigte liet Hij de mannen omhoog klimmen die Hij had uitgekozen. Zo werd aan de mensen in de menigte gelijk bekend wie Hij tot zijn twaalf eerste apostelen had gekozen. Hij noemde ieder van hen bij de naam. Christus laat dus niemand in onzekerheid wie tot de kring van de twaalf behoren.

Maar hier is meer aan de hand dan alleen een keuze bekend maken, zoals dat bij kinderen gebeurt als ze partijen moeten kiezen bij een potje voetbal. Hij gaf ook aan met welk doel Hij hen had uitgekozen. Ze moesten hem vergezellen. Om Hem te steunen bij de opdracht die Hij van zijn Vader in de hemel had ontvangen. Maar ook was het zijn bedoeling om deze mannen uit te zenden om het goede nieuws, het evangelie, bekend te maken. En, zo zegt vers 15, kregen ze de macht om demonen uit te drijven. Christus gaf hun deze macht.

De handelende persoon in deze aanstelling van de twaalf is dus de Here Jezus zelf. Hij kiest. Hij stuurt op weg. Hij schenkt macht om boze geesten uit te drijven. En dat is dan

ook heel kenmerkend voor het apostelschap. Apostelen worden geheel door de Here zelf uitgekozen en aangesteld. Uit zijn hand ontvangen zij opdracht en kracht voor hun werk.

Zelfs de apostel die pas werd aangesteld, nadat de Here Christus was opgevaren naar de hemel, wordt toch rechtstreeks door de Here Christus geroepen tot zijn werk: de apostel Paulus.

Tenslotte zullen we zien welke betekenis de apostelen hebben. In de geloofsbelijdenis van Nicea staat dat we een heilige, algemene en apostolische kerk geloven. Wat bedoelen we daarmee? Dat we een apostolische kerk geloven? In de woorden weerklinken de woorden uit Efeziërs 2,20. 'Zo bent u dus geen vreemdelingen of gasten meer, maar burgers, net als de heiligen, en huisgenoten van God, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, met Christus Jezus zelf als hoeksteen. Gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten. Jezus Christus is de hoeksteen van de kerk. Op Hem rust alles wat de kerk heeft aan schatten en aan toekomst. Maar deze schatten zijn het eigendom geworden van de gemeente van Efeze door het werk van de apostelen en profeten. Zij hebben het Woord van God uitgedragen over de wereld. En op het Woord van God dat de apostelen bekend hebben gemaakt heeft de kerk de levensreddende waarheid ontvangen. De apostelen zijn getuigen geweest van het optreden van de Here Christus en zij hebben een betrouwbaar getuigenis hiervan gegeven in de wereld. In opdracht van de Here Christus zijn ze uitgegaan in de wereld. De Here heeft kracht verleend aan hun Woord, door ze macht te geven over boze geesten en door ze andere wonderen te laten verrichten in naam van Jezus Christus. De kerk rust op het getuigenis dat de apostelen van onze Here Jezus Christus hebben afgelegd. De evangeliën zoals we die lezen in onze Bijbel zijn het werk van de apostelen, geleid door de Heilige Geest. Hetzelfde geldt voor de brieven van Paulus en de andere apostelen. Het geldt voor de Openbaring van de Here Jezus naar Johannes. De Here heeft ons dit allemaal geschonken door de apostelen. Dat is wat we geloven en belijden.

Maar meer nog. Dat is waar we op verder bouwen. Op het fundament van de apostelen. Want het Woord dat u deze morgen verkondigd is, is onderworpen aan het getuigenis van de apostelen. De ambtsdragers die vandaag bevestigd worden, zullen straks bevestigd antwoorden op de vraag of ze de Schriften van het Oude en Nieuwe Testament als het enige Woord van God en de volkomen leer van de verlossing is en of ze alles ver-

werpen wat daarmee in strijd is. Ze zullen ook beloven dat de overeenkomstig deze leer hun ambt trouw zullen bedienen en zich ook voor het levensstijl zich aan dit Woord gebonden weten. Hierin bewijst de kerk of ze ook werkelijk kerk van Christus wil zijn. Of ze het Woord dat ze van de apostelen heeft ontvangen ook als een betrouwbaar Woord ontvangt en op zijn beurt doorgeeft.

Dat laatste is ook belangrijk. Dat het Woord van God wordt doorgegeven. Dat nog meer mensen er van horen en de kerk verder wordt opgebouwd. Bij die opdracht om het Woord van God te bewaren en uit te dragen zoals we dat van de apostelen hebben ontvangen, horen de ambt dragers van vandaag voorop te gaan. En het is de taak van ons allemaal om hen daarin te volgen. Ieder met de gaven die Hij van de Heilige Geest heeft ontvangen.

Amen